

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده لطفا خودتان جواب دهید نه کارشناسان سایت گناهکاری هستم که مدتی اسز توبه کرده ام و در دانشگاه قبول شدم . وارد شدن در جو مذهبی ها و تصور اینکه من هم مثل آنها هستم کم کم گناهانم را از یادم برد . تا اینکه در شبهای قدر از حق الناس شنیدم و اینکه علاوه برا عذاب اخروی انعکاس دنیوی هم دارد و قطعاً جوابش را در دنیا خواهم شنید . با این که شرم دارم ولی نمیتوانم این مسئله بدون کمک کارشناس دینی حل کنم . زنی محجبه و پاکدامن و متاهل در فامیل داریم که در دوران شهوترانی و گناه به ایشان نظر داشتم و حتی عکس های خصوصی ایشان را گیر آورده بودم و نگاه میکردم . پرده های حیا افتاده بودند . تمام گناهانم و حق الناس ها از قبیل تهمت دروغ اذیت و ازار والدین یک طرف و این خیانت به این زن پاکدامن یک طرف . به یاد آوردن این گناه گرچه من را در خودم شکست و فهمیدم که مذهبی نیستم ولی از چند لحاظ مرا فلج کرده است ۱- آیا میتوانم بدون اینکه آن خانم متوجه شود او را از خود راضی کنم ؟ آیا دادن صدقه و دعا در حق او برای راضی کردنش در قبال چنین ظمی که هیچ تقصیری در آن نداشته کفایت میکند ؟ در چه صورت حاضر میشود من را ببخشد ؟ مومنین در ازای چه اعمالی و چه کار نیکی حاضر میشوند افرادی که در حقشان ظلم کردند ، را ببخشند ؟ ۲- آیا میتوانم جلوی انعکاس این گناه را بگیرم ؟ چون شنیدم که عذاب چنین گناهایی معمولا گرفتار شدن به دست همسری ناپاک است ! یا اینکه همین اتفاق در مورد ناموس خودم بیفتد . آیا میتوان جلوی انعکاس گناه را گرفت یا انعکاس گناه امری حتمی و سنت خداوند است ؟ من میخواستم سلوک دینی را از ابتدای آن شروع کنم سعی میکردم گناهانم را انجام ندهم و خیلی از آن ها را ترک کرده ام ولی احساس میکنم بحث سلوک برای من بحثی مثل نجات شمر و ابن ملجم است . خجالت میشکم از این که بخوام مراتب بالاتری از سلوک را انجام دهم . چون فکر میکنم تا وقتی او من را نبخشد کم خوردن و کم خوابیدن فایده ای ندارد ۳- آیا برای من راه نجاتی است ؟ چون این گناه را نمیتوانم برای خودم هضم کنم . دلیل اینکه توانستم توبه کنم و با خیال راحت در بین مذهبی خودم را جا کنم این بود که باقی گناهانم با معذرت خواهی و یا دادن صدقه و دعا کردن در حق شخص احتمال بخشش داشت ولی آیا روز قیامت آن خانم حاضر میشود به ازای چند ثواب کوچک من از عذابم در گذرد ؟ ۴- این گناه به شدت مرا در انجام وظایف اجتماعی یک مومن دچار تردید کرده . آیا من با چنین سابقه ای حق دارم کار فرهنگی کنم / حالا که توبه کردم و نگاه به نامحرم نمیکنم ، حق دارم در مورد عفاف و حجاب مطلب بزنم ؟ اگر حق دارم آیا وظیفه دارم ؟ حق دارم در مورد انقلاب اسلامی و غرب مطلب بزنم ؟ آیا با وجود اینکه امر به معروف و نهی از منکر

وظیفه هر مسلمانی است آیا این وظیفه بر دوش مسلمانی همچون من با چنین گناه شنیعی وجود دارد؟ انتظار ندارم که امیدواری بدهید بلکه از شما میخواهم راهی موثر پیش پایم بگذارید. شاید توقع بزرگی باشد که با وجود ارتکاب گناهی چنین بزرگ بخواهم همسری خوب و پاک نصیبم شود. و بتوانم بدون این که انعکاس گناهم نصیبم شود و مصیبتی جنسی جلویم را بگیرد، به سلوک و توبه پردازم و گامی در جهت پیشبرد اهداف انقلاب انجام دهم. من خیلی دوست دارم که به اسلام خدمت کنم ولی با این سابقه احساس میکنم نوعی وسوسه شیطان هست که میگوید خودت را به کارهای مدهبی مشغول کن تا یادت برود چه انسان کثیفی بوده ای!

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: همان رسول خدایی که فرموده است این اعمال گناه است، فرموده است «من تاب لذنب کمن لا ذنب له» اگر کسی از گناهی توبه کرد مانند کسی است که آن گناه را مرتکب نشده و خداوند به این جهت می فرماید: توبه کنندگان را دوست دارد که همت توبه کنندگان برای کندن از گناه کمتر از آن هایی نیست که مرتکب آن گناه نشده اند. کسی که راضی باشد به خیانت به همسر دیگران، گرفتار همسری ناپاک می شود ولی کسی که توبه کرده است و از آن کار پشیمان است یک شخصیت دیگری است. خداوند در قیامت آن اعمال را در نامه ی اعمال شما قرار نداده که بحث بخشیدن یا نبخشیدن آن زن مطرح باشد. با تمام امیدواری به فعالیت های فرهنگی خود ادامه دهید و بدانید نه تنها خداوند فرمود: «انَّ الحَسَنَاتِ یُذْهِبْنَ السَّیِّئَاتِ» حسنات و کارهای نیک سیئات و گناهان را از بین می برد بلکه فرمود: «إِلَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ یُبَدِّلُ اللَّهُ سَیِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا» خداوند گناهان کسانی که توبه کنند به حسنات تبدیل می کند و إن شاء الله شما از نوع دوم باشید. زیرا زشتی آن کار را به خوبی درک کرده اند. موفق باشید